

παῦτα πλέον εὐαρέστους ἀναμνήσεις, νὰ τὴν ἐπιβεβαιώσῃ τὴν φιλοστοργίαν τῶν τέκνων τῆς, καὶ νὰ προξενήσῃ καὶ εἰς αὐτὰ τὴν μεγαλητέραν σωματικὴν, νοσητικὴν, καὶ θρησκευτικὴν ὠφέλειαν; Πολλὰ ὅμως, παραδιδόμενα εἰς τὰς μωρίας καὶ τὰς εὐθυμίας τοῦ κόσμου, δὲν εὐκαιροῦν ἀπὸ τοὺς περιπάτους, τὰ συμπόσια, τὰ θέατρα, καὶ τοὺς χοροὺς, διὰ νὰ ἐνασχοληθῶσι εἰς τοιαῦτα οἰκιακὰ χρέη· δὲν στοχάζονται καθήκον αὐτῶν νὰ πλησιάζωσιν εἰς τὴν κοιτίδα τοῦ τέκνου τῶν, νὰ θηλάζωσιν, ἢ νὰ ἐνδύωσι καὶ νὰ ἐκδύωσιν αὐτό. Ἄλλ' ἂν ἡ μητρικὴ περὶ τὰ τοιαῦτα ἐπιμέλεια καὶ ἡ πρωτοσωτικὴ ἐπαγρύπνησις εἰς τὰ τέκνα τῶν δὲν συμφωνεῖ μὲ τὰς μωρὰς ιδέας τοῦ κόσμου, συμφωνεῖ ὅμως καθ' ὅλα μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον, μὲ τὴν φύσιν, μὲ τὸ αἶσθημα τῆς ἀνθρωπότητας, μὲ τὸ συμφέρον, καὶ μὲ τὴν ἠθικὴν. Τὸ ν' ἀφίνη τις ἐκουσίως καὶ χωρὶς ἀνάγκη τὴν ἀνατροφὴν τῶν τέκνων του εἰς ἄλλους, ὅχι μόνον δὲν εἶναι ἴδιον γονέων, ἀλλὰ καὶ ὅλων διόλου ἀπάνθρωπον καὶ σκληρὸν.

Ἀνακάλυψις τοῦ Βουπυεμβολισμοῦ.

Ὀφείλομεν εὐγνωμόνως νὰ στοχάζώμεθα, ὅτι καὶ τῶν βρυτινῶν δεινῶν, εἰς ὅσα ἡ ἀνθρωπότης ὑπόκειται, ὑπαρχει ἐλπίς· θεραπείας, καθότι πολλῶν ἀνιάτων ποτὲ νόσων ἀνεκαλύφθησαν τὰ κατάλληλα ἰατρικὰ.

Εὐλογίας κατ' εὐφημισμὸν ἐνομάζομεν τὰ λοιμώδη τῶν παιδιῶν ἐξανθήματα. Τοῦ θανατηφόρου τούτου νοσήματος ἡ ἀρχὴ μένει ἀδηλος, μολονότι τινὲς ὑποθέτουν, ὅτι πατρὶς τῶν εὐλογιῶν εἶναι ἡ Κίνα ἢ ἡ Ἰνδική. Δύσκολον εἶναι νὰ κρινῆ τις πόσῃ φθορὰν ἐπέφερε τὸ πάλαι ἡ νόσος αὕτη ἐξολοθρεύσασα εἰς βραχὺ διάστημα κειροῦ ὀλόκληρα ἔθνη ἐν Ἀμερικῇ, καθὼς καὶ ἐν Ῥωσίᾳ λέγεται ὅτι εἰς ἓν ἔτος ἀπέθανον ἀπὸ τὰς εὐλογίας δύν' ἑκατομμύρια.

Πρὸς θεραπείαν τόσον βαρεῖς νόσου ἔγιναν κατὰ καιροὺς πολυάριθμοι προτάσεις, ἀλλὰ τὸν μέγιστον κατὰ τῆς ἀσθενείας ταύτης θρίαμβον χρεωστοῦμεν εἰς τὴν ἰατρὸν Ἐδουάρδον Ίννερον, ὅστις πρῶτος κατὰ τὸ 1798 μετεχειρίσθη τὸ βούπυον, ἀνεκαλύψας ταῦτο εἰς κώμην τινὰ πλησίον τῆς πόλεως Βρίστολ, παρὰ χωρικῆς νεανίδος, ἣτις ἐνητηγλεῖτο ἀμέλγουσα εἰς γαλακτοπωλεῖον, καὶ λέγουσα ὅτι δὲν ἐφοβεῖτο τὰς καθολικὰς εὐλογίας, καθότι εἶχεν ἐκβάλει, τὰς ἀγλαδιὰς· ὁ λόγος οὗτος ἔκαμε θαθεῖαν ἐπίπλωσιν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Ίννέρου, καὶ ἦτο μία τῶν αἰτιῶν, αἵτινες παρεκίνησαν αὐτὸν νὰ σπουδάσῃ τὴν φύσιν τῆς εἰρημένης νόσου. Τὸ ἐξάνθημα τοῦτο γεννᾶται ἐπὶ τῆς θηλῆς τοῦ ζώου, ὅθεν κολλῶσιν αὐτὸ οἱ ἀμέλγοντες· ὅμοια δὲ φλυκτενὴ ἀναφύονται εἰς τινὰ μέρη τοῦ σώματος, καὶ μέτριος πυρετὸς ἀκολουθεῖ· ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ἡμέρας πέρυργοντα τὰ συμπτώματα ταῦτα καὶ διὰ τῆς μικρᾶς ταύτης ἀταξίας τοῦ γενικοῦ συστήματος ἡ εὐλογία καθίσταται ἀβλαβής. Ὁ βουπυεμβολισμὸς ἐπιστεύετο πολὺν μετὰ τὴν ἀνακάλυψιν αὐτοῦ χρόνον ὅτι ἤθελεν ἐξ ὀλοκληροῦ ἐμποδίσαι τὰς εὐλογίας· ἀλλὰ μακροχρονιωτέρα πείρα ἀπέδειξεν, ὅτι ἡ νόσος συμβαίνει κάποτε καὶ μετὰ τὸν βουπυεμβολισμὸν, καὶ παρατηρήθη, ὅτι πρῶτοντος τοῦ χρόνου, ἠλαττώθη ἡ δύναμις τῆς προφυλακτικῆς ἐνεργείας τοῦ βούπυου, καὶ τοῦτο εἴκυσεν μεγά-

λως τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης, καὶ εἰς πολλὰς καὶ διαφόρους αἰτίας ἀπέδωκαν τὴν ἀποτυχίαν. Τὸ γενικώτερον φρόνημα ὅμως περὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης εἶναι ὅτι ἡ ἐπιρροὴ τοῦ βουπυεμβολισμοῦ εἶναι πρόσκαιρος, ὅθεν ἀπαιτεῖται ἡ ἀνανέωσις· δὲν γνωρίζεται δ' εἰσέτι ποτε πρέπει νὰ ἐνεργῆται καὶ δεύτερον.

Εἰς ὅλην τὴν οἰκουμένην τὴν σήμερον γνωρίζεται ἡ νόσος εὐλογία καὶ δὲν ἐπιφέρει εἰς αὐτὴν οὐδεμίαν ἐλάττωσιν ἢ διαφορὰ τοῦ κλίματος· ἀλλὰ δὲν διατρέχει πλέον τὴν γῆν, ὡς ἐξολοθρευτικὸς δαίμων, ἀφίνουσα εἰς τὴν διάβασιν τῆς χιλιάδας καὶ μυριάδας θυμάτων. Ἡ θεία πρόνοια, ἣτις διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδίων αὐτῆς μυστηριωδῶν σκοπῶν, ἀνέχεται τὴν γέννησιν καὶ ἔκτασιν πολυαρίθμων νόσων, ἐνισχύει τὸν ἀνθρώπινον νοῦν νὰ ἐφευρίσκῃ προσφυῶς ἰατρικὰ διὰ νὰ ἐλαφρύνῃ ἢ καὶ διόλου νὰ προλαμβάνῃ τὰ κινδυνώδη αὐτῶν ἀποτελέσματα.

ΠΕΡΙ ΕΛΑΙΟΠΟΙΪΑΣ.

Διὰ νὰ κατασκευασθῇ τίς καθαρὸν καὶ ἄοσμον ἔλαιον, πρέπει αἱ ἐλαῖαι νὰ ἦναι ὄριμοι, καὶ ἡ μὲ τὰς χεῖρας νὰ συναζώνται, ἢ ν' ἀπλόωνται ψάθαι ὑπὸ τὰ δένδρα, διὰ νὰ μὴ πίπτῃ εἰς τὴν γῆν ὁ καρπὸς, μήτε νὰ μὲνῃ πολὺν καιρὸν ἀνεκπίεστος. Τὸ ἔλαιον δὲ νὰ πλύνεται καὶ νὰ κατασταλάξῃ πρὶν ἔμβῃ εἰς τοὺς πίθους, νὰ μεταγγίξεται ἀκολούθως εἰς ἀγία καθαρά, καὶ νὰ φυλάττεται εἰς δροσερὸν μέρος.

Τὸ διὰ ραβδίσματος τίναγμα τῶν ἐλαιῶν ἐλαττεῖ τὴν καρποφορίαν τοῦ ἐρχομένου ἔτους, καὶ σκορπίζει τὰς ἐλαίας, αἱ ὅποια χάνονται καὶ ρυπαίνονται. Ἄν δὲ δὲν ἤμπορῇ τις νὰ ὑποστρώνῃ ψάθας ἢ πανία, πρέπει νὰ σαρόνη τὸ ἔδαφος, καὶ νὰ κόπῃ τοὺς θάμνους καὶ τὰς ἀκάθαραι πίπτουσαι φυσικῶς ἀπὸ τὸ δένδρον εἶναι ἐλαιωδέστεραι, ἀλλὰ πρέπει νὰ συναζώνται ἀμέσως διὰ νὰ μὴν ἀποκτώσιν τὴν ὄσμην τοῦ χύματος, τὴν ὅποιαν μεταδίδουν εἰς τὸ ἔλαιον. Ὅσοι ἔχουν ἐσκορπισμένα τὰ ἐλαιοδενδράτων, καὶ δὲν ἠμποροῦν νὰ περιμένωσι τὴν ἐντελῆ καὶ σύγχρονον ὀρίμασιν τοῦ καρποῦ, πρέπει νὰ τὰ ραβδίξωσι μὲ προσοχὴν, εἰς τὸ ξύλον κτυποῦντες καὶ ὅχι εἰς τοὺς ὀφθαλμούς. Ὀλίγοι κτηματῖαι μας ἐπιμελοῦνται τὴν ἐλαιοποιΐαν· οἱ περισσότεροι συναζοῦν ὠρίμους καὶ ἄωρους ἐλαίας ὁμοῦ, καὶ τὰς θάλλουν φυπαρὰς εἰς ἀκάθαρτα πιεστήρια, τὸ δ' ἔλαιον, ἅμα ἐκβῆ, χύνουν εἰς ἀσκούς ἢ λάκκους ἀκαθάρτους· ἐπομένως τριούτον ἔλαιον εἶναι κακῆς ποιότητος, καὶ ὀλίγον ἀφίνει κέρδος.

Εἰς τὴν Εὐρώπην καθαρῶσι τὰς ἐλαίας ἀπὸ πᾶν ἀλλότριον, τὰς ἀφίνουσι δύο καὶ τρεῖς ἡμέρας εἰς μικροὺς σωροὺς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἰδρῶνωσι μόνον, χωρὶς νὰ πολυζεσταίνωνται καὶ νὰ ταγγίξωσι. Τὰς τρίβουν ἔπειτα εἰς τὸν μύλον, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὰ πιεστήρια, τὰ ὅποια διὰ τὴν ἐντέλειαν ἐκθλίβουν ὅλον τὸ ἔλαιον, καὶ ἡ ἐργασία ἐνταυτῷ ἐκτελεῖται ταχύτερον. Τὸ πρῶτον ἔλαιον, παρθετικὸν λεγόμενον, σπανίως ἀνακατόνουσι μὲ τὸ δεύτερον, καὶ οὐδέποτε μὲ τὸ τρίτον.

Ἐκαστον ἀπὸ τὰ διάφορα ταῦτα ἔλαια βάλλουν εἰς κάδους μετὰ ψυχροῦ ὕδατος, καὶ συγκινοῦντες τὸ πλύ-